

основний тип снаряда - некерований; Розроблені та ведуться розробки некерованих, коректованих і керованих реактивних снарядів. За розглянутий період максимальна дальність польоту снарядів була збільшена з 7500-10 000 м до 70 000, 100 000-150 000 м;

основні типи головних частин некерованих, коректованих і керованих снарядів: осколково-фугасні, касетні у спорядженні кумулятивно-осколковими бойовими елементами, протитанковими і протипіхотними мінами. Ведуться роботи по створенню нових типів корисних навантажень;

основний тип установки реактивної артилерії - бойова машина. В основному, нові БМ оснащуються транспортно-пусковими контейнерами. Установки стали основою для створення морських систем залпового вогню;

радянські системи стали базовими для розробки варіантів бойових машин, що буксируються і переносних реактивних пускових установок у різних країнах; У більшості країн-користувачів РСЗВ виникла необхідність їх заміни на сучасні;

використовуючи елементи систем, розроблених і набутих у радянські часи, створені системи з можливістю складання на власній території;

закуповуються нові зразки озброєння і (або) розробляються власні зразки.

Ващук Д.С.

курсант 3 курсу ФПФПВВ
ННІПФМГБВВ НАВС

ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТКУ РЕАКТИВНИХ ПРОТИПІХОТНИХ ВОГНЕМЕТІВ

У доповіді розглянута історія виникнення та розвитку реактивних протипіхотних вогнеметів, приведені тактико-технічні характеристики вогнеметів та класифікація сучасних запалюючих сумішей іноземних держав.

Характер бойових дій в локальних збройних конфліктах останніх років істотно змінився. Як правило, вони відбуваються без чітко позначених ліній фронту, за відсутності безпосереднього зіткнення частин і навіть підрозділів один з одним, при високому ступені їх тактичної і вогневої самостійності.

Ведення бойових дій в місті характеризується винятковою складністю і напруженістю. Вони ведуться на близьких дистанціях, в тісному зіткненні з противником, одночасно на декількох рівнях. У цих умовах для вогневої підтримки підрозділів особливої ролі набуває зброя, яка переноситься особовим складом. Ніякі альтернативні засоби поразки в найближчому майбутньому по ефективності використання, ваговому навантаженню на військовослужбовців, маневреності, економічності виробництва не здатні замінити сучасні засоби ближнього бою. Зміна характеру бойових дій,

особливо при їх веденні в населених пунктах, веде до підвищення ролі окремого солдата в бою і вимагає його оснащення легкою високоефективною зброєю ближнього бою.

Всі вогнемети, що перебувають в даний час на озброєнні армій, підрозділяються на струменеві, капсульно-струменеві і капсульні. У роки Великої Вітчизняної війни і в післявоєнний період в Радянських Збройних силах широко використовувалися струменеві вогнемети, які метали в ціль вогненний струмінь, що підпалювалися форсом полум'я у дульного зрізу вогнемета. Подібна вогнеметна зброя, крім свого основного завдання - поразки живої сили противника як при веденні наступальних, так і оборонних бойових дій, несло ще функцію найпотужнішої психологічної дії, що приводило у поєднанні з діючим вогнем із стрілецької зброї, танками і артилерією до ефективного виконання поставлених завдань в тактичній ланці.

Проте подібна зброя мала безліч недоліків:

- 1) в першу чергу було украй неекономічним, оскільки частина вогнесуміші марно згорала під час польоту;
- 2) мала малу дальність вогнеметання;
- 3) характеризувалася високою залежністю від погодних умов.

Здатність вогнемета вражати широке коло цілей пояснюється вживанням у ньому у якості бойового заряду термобаричної суміші, при вибуху якої утворюється більша за об'єм, ніж у традиційних вибухових речовинах, ударна хвиля.

В зоні детонаційних утворень термобаричної суміші здійснюється повне згорання кисню з підвищенням температури повітря до 800 °С, створюючи при цьому умови, які не є сумісними з життям.

Імпульс тиску при вибуху термобаричної суміші, а також її руйнуюча здатність значно більша ніж у традиційних вибухових речовинах, наприклад трінітротолуона, що в приміщеннях і будовах викликає руйнування стін і міжповерхових загороджень, а при відсутності таких руйнувань приводе до послідовного розповсюдження зони детонаційних утворень і ударної хвилі по великому об'єму будівель та приміщень зі збільшенням зони ураження живої сили у них. Ця обставина особливо важлива при боротьбі з живою силою противника, який знаходиться в великооб'ємних бетонних спорудах, в печерах та горах.

В той же час здатність вогнемета не здійснювати осколочної дії, при наявності тонкого алюмінієвого корпусу його капсули дозволяє використовувати його внутрішніми військами та підрозділами спеціального призначення для боротьби з незаконними збройними формуваннями та окремими терористами.

Вогнемет набув широкої популярності у збройних силах і викликає велику зацікавленість у іноземних спеціалістів. За оцінками вітчизняних та закордонних спеціалістів, він зарекомендував себе з позитивної сторони.

Послідовне застосування 2-3 вогнеметів з інтервалами у 1-1,5 хвилини дозволяє утворити димову завісу довжиною більше ніж 300 метрів та

тривалістю близько 5 хвилин. Для порівняння з 155-мм димовий артилерійський снаряд США, який містить такий же, як у 3 вогнеметах, кількість димового спорядження (червоного фосфору), утворює в однакових погодних умовах димову завісу довжиною 300 метрів та на час до 30 секунд.

Вогнемети у перспективі, та по бажанню замовника можуть бути споряджені автоматизованим оптичним прицілом, який дозволить значно збільшити прицільну дальність стрільби та точність ураження цілі, як вдень, так і вночі.

Навчально-матеріальна база, яка сьогодні застосовуються в навчальному процесі військовослужбовців внутрішніх військ та курсантів вищих навчальних закладів МВС України, не забезпечують повною мірою вивчення тієї зброї, яка застосовується під час сучасного загальновійськового бою. В навчальному процесі при вивченні фахових дисциплін відсутня будь-яка інформація про історію розвитку, сучасні зразки реактивних протипіхотних вогнеметів. Тому вважаю за необхідне висвітлення саме цього питання, для більшої обізнаності та готовності до виконання службово-бойових завдань офіцерів Внутрішніх Військ МВС України.

Джафаров Д.М.

курсант 2 курсу ФПФПВВ

ННІПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Муранова В.В.

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник

наукової лабораторії

з проблем громадської безпеки

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВНУТРІШНІХ ВІЙСЬК МВС УКРАЇНИ

Для кожної держави необхідно мати органи і підрозділи, які будуть стояти на захисті конституційного ладу, прав і свобод людини та громадянина, власності від протиправних посягань. Одним із таких підрозділів у нашій державі є внутрішні війська, що згідно Закону України «Про внутрішні війська Міністерства внутрішніх справ» - входять до системи Міністерства внутрішніх справ(далі - МВС) України і призначені для охорони та оборони важливих державних об'єктів, перелік яких установлюється Кабінетом Міністрів України, а також для участі в охороні громадського порядку та боротьбі із злочинністю. Події які нині відбуваються у нашій державі засвідчують необхідність вдосконалення діяльності цього підрозділу. У зв'язку з цим, дана тема є особливо актуальною.